

PODWIEDZENIE (1) *sb n*

podwiedzenie (1), [**podwiedzenie**].

Teksty nie oznaczają ó oraz é; o oraz pierwsze e prawdopodobnie jasne (tak w podwiedziony).

sg [G podwiedzenia.] ◊ A podwiedzeni(e). ◊ [I podwiedzeni(e)m.]

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. podwieźć.

Namowa do złego, skuszenie [czyje]:

*Wyrażenie: »diabłowo podwiedzenie«: Baczyć żółofne fkażenie diabłowo podwiedzenie *SeklPieś* 32.*

*[Wyrażenia przyimkowe: »z podwiedzenia«: Abowiem przez co kościoł święthy ludźiem ná pámięć przywoździ/ na zacnieyślą męki páná Kriftułowey załugę/ ná tołćie wy fy z podwiedźzenia iego [diabła] thák oborzylil/ iż niechcećie áby kthora pámiątká byłá w nas *ZebrzydOdpow e4*.*

*»za podwiedzeniem«: Za podwiedzeniem Annibala hetmana, króla kartagińskiego, podniósł był wojnę na Rzymiany *StryjPoczqt 73.*]*

Synonimy: poduszczenie, podżoga.

*Cf **PODWIEŚĆ***

KW, AL